

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 34705-07-22 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

לפני **כבוד סגנית הנשיאה, השופטת יעל רז-לוי – אב"ד**
כבוד השופט אהרון משניות
כבוד השופטת רחל תורן

בעניין: **המאשימה** **מדינת ישראל**
ע"י ב"כ עוה"ד אדווה ויצגן – פמ"ד

נגד

הנאשם **פלוני**
ע"י ב"כ עוה"ד איציק שדה

גזר דין מותר לפרסום

נוסח זה מותר בפרסום בהתאם להחלטה מיום 5.12.23, שניתנה בהסכמת ב"כ המאשימה ובאות כוח נפגעי העבירה, זאת לאחר שהושמטו מגזר הדין פרטי המתלוננת והקטינות אשר אסורים בפרסום וכן כל פרט שעלול להוביל לזיהוי ובכלל זה שמו של הנאשם בשל הקרבה המשפחתית; כאשר בהתאם להחלטה הושמטו פרטים נוספים מגזר הדין, בין היתר כאלו הנוגעים לעניינים אישיים ולצנעת הפרט.

מובהר כי בכל מקום בו הושמטו פרטים יופיע סימון "...".

סגנית הנשיאה י' רז לוי – אב"ד:

הנאשם הורשע ביום 6.2.2023 לאחר שהודה בכתב האישום המתוקן במסגרת הסדר טיעון.

במסגרת האישום הראשון הורשע הנאשם בעבירות מין שביצע בביתו המתלוננת - מספר רב של **עבירות מין במשפחה (אינוס)** לפי סעיף 351(א) בנסיבות סעיף 345(ב)(1) + 345(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז – 1977 (להלן: "**חוק העונשין**" או "**החוק**"); **עבירות מין במשפחה (מעשה סדום)** – מספר רב של עבירות לפי סעיף 351(א) בנסיבות סעיף 347(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(1) + 345(א)(1) לחוק העונשין; **עבירות מין במשפחה (מעשים מגונים)** – מספר רב של עבירות לפי סעיף 351(ג)(2) בנסיבות סעיף 348(ב) + 345(ב)(1) + 345(א)(1) לחוק העונשין.

במסגרת האישום השני, הורשע הנאשם בעבירות מין נוספות שביצע במתלוננת במועדים מאוחרים יותר - **מספר רב של עבירות מין במשפחה (אינוס)** – לפי סעיף 351(א) בנסיבות סעיף 345(ב)(1) + 345(א)(1) לחוק העונשין; **עבירות מין במשפחה (מעשה סדום)** – מספר רב של עבירות לפי סעיף 351(א) בנסיבות סעיף 347(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(1) + 345(א)(1) לחוק העונשין; **עבירות מין במשפחה (מעשים מגונים)** - מספר רב של עבירות לפי סעיף 351(ג)(2) בנסיבות סעיף 348(ב) + 345(ב)(1) + 345(א)(1) לחוק העונשין.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 34705-07-22 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

במסגרת האישום שלישי הורשע הנאשם בעבירות מין שבוצעו כלפי בנותיו הקטינה א' והקטינה ב' - **עבירות מין במשפחה (מעשים מגונים)** - מספר עבירות לפי סעיף 351(ג)(2) בנסיבות סעיף 348(ב) + 345(ב)(1) + 345(א)(1) לחוק העונשין.

בהתאם לחלק הכללי בכתב האישום המתוקן, לנאשם עשרה ילדים וביניהם המתלוננת (ילידת שנת 2003), הקטינה א' (ילידת שנת 2013), והקטינה ב' (ילידת שנת 2014) (להלן ביחד: "הקטינות").

בין השנים 2009 ועד להגשת כתב האישום (כתב האישום הוגש ביום 18.7.2022) (להלן: "התקופה הרלוונטית") ילדיו של הנאשם התגוררו במספר ערים, כאשר במהלך התקופה הרלוונטית הנאשם היה מגיע לדירות בהן התגוררו כפעמיים שלוש במהלך השבוע ולעיתים נשאר ללון שם. במהלך התקופה הרלוונטית הנאשם התגורר בבתיים שונים בערים שונות.

במספר רב של מועדים שאינם ידועים במדויק, בין השנים 2006 עד 2014, בעל הנאשם את המתלוננת, ביצע בה מעשי סדום ומעשים מגונים בביתה בשתי ערים שונות.

כמו כן, במספר מועדים שאינם ידועים במדויק, מסוף שנת 2021 או בסמוך לכך ועד חודש יוני 2022 ביצע הנאשם בקטינות מעשים מגונים.

בהתאם לאישום ראשון - במספר הזדמנויות, במועדים שאינם ידועים במדויק בין השנים 2006-2010 (בכתב האישום המתוקן צוין בטעות שנת 2009 במקום 2006 אך לאור הבהרה שניתנה והסכמת ב"כ הנאשם לאמור תוקנה השנה - שינוי מיום 15.11.23) או בסמוך לכך, עת התגוררה המתלוננת בעיר מסוימת במרכז עם אמה ואחיה, הגיע הנאשם באופן תדיר לביתם כדי לבקרם. באותן פעמים בשעות הלילה, נכנס הנאשם לחדרה של המתלוננת שישנה באותה העת, שכב לידה במיטה, הכניס את ידו מתחת לבגדיה ונגע בחזה ובאיבר מינה. המתלוננת התעוררה ממעשי הנאשם אך לא פקחה את עיניה והעמידה פני ישנה.

בחלק מהפעמים שתוארו לעיל, החדיר הנאשם את אצבעותיו לאיבר מינה של המתלוננת, ובחלק מהפעמים התחיל הנאשם להחדיר את איבר מינו לפיה והמתלוננת נשכה את איבר מינו והנאשם בעקבות זאת חדל ואז לקח את ידה של המתלוננת, הניח אותה על איבר מינו שהיה חשוף באותה העת ושפשף באמצעות ידה את איבר מינו עד אשר הגיע לסיפוק מיני. בשל החדרת האצבעות הרגישה המתלוננת כאבים, אך לא הגיבה והעמידה פני ישנה.

במעשיו אלו הנאשם בעל את המתלוננת שהיא בת משפחה שטרם מלאו לה שש עשרה שנה, ביצע בה מעשי סדום ומעשים מגונים לשם גירוי, סיפוק או ביזוי מיניים והכל שלא בהסכמתה החופשית.

בהתאם לאישום השני - במספר רב של הזדמנויות בתקופה שבין השנים 2011-2014 או בסמוך לכך, עת התגוררה המתלוננת בעיר אחרת בדרום עם אמה ואחיה, הגיע הנאשם באופן תדיר לביתם כדי לבקרם.

באותן פעמים בשעות הלילה, נכנס הנאשם לחדרה של המתלוננת, שישנה באותה עת, שכב לידה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 34705-07-22 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

במיטה, הכניס את ידו מתחת לבגדים שלבשה, נגע בחזה ובאיבר מינה לשם גירוי, סיפוק או ביזוי מיני והחדיר את אצבעותיו לאיבר מינה. את איבר מינו חיכך באיבר מינה וניסה להחדיר את איבר מינו לאיבר מינה.

בהמשך למתואר לעיל, החדיר הנאשם בחלק מהאירועים אצבעותיו לפיה של המתלוננת ובחלק מהאירועים ניסה הנאשם להחדיר את איבר מינו לפיה. לאחר האמור לקח הנאשם את ידה של המתלוננת, הניח אותה על איבר מינו שהיה חשוף באותה העת ושפשף באמצעות ידה את איבר מינו עד אשר הגיע לסיפוק מיני. המתלוננת ביקשה מהנאשם פעם אחר פעם שיחדל ממעשיו, אך הנאשם לא חדל ממעשיו עד שהגיע לסיפוק מיני. בחלק מהאירועים נותר הנאשם לישון במיטתה של המתלוננת עד הבוקר ובחלק מהאירועים קם ויצא מהחדר.

הנאשם במעשיו כמתואר בעובדות לעיל, בעל את המתלוננת שהיא בת משפחה שטרם מלאו לה שש עשרה שנה, וביצע בה מעשי סדום ומעשים מגונים לשם גירוי, סיפוק או ביזוי מיני, שלא בהסכמתה החופשית.

בהתאם לאישום השלישי - במספר מועדים שאינם ידועים במדויק למאשימה, שתחילתם בסוף שנת 2021 או בסמוך לכך ועד תחילת חודש יוני 2022, הגיע הנאשם לבית הקטינות בעיר בדרום, ובשעות הלילה נכנס לאחד החדרים בבית.

בהמשך למתואר, נכנסה הקטינה א' לחדר בו שהה הנאשם, הוא הבחין בה, התקרב אליה, הכניס את ידו מתחת לתחתונים שלבשה ונגע באיבר מינה החשוף, לשם גירוי, סיפוק או ביזוי מיני.

בחלק מהאירועים, חשף הנאשם את איבר מינו בפני הקטינה א' וביקש ממנה לנשקו והקטינה א' עשתה זאת. לאחר האמור, בחלק מהפעמים, בזמן שהקטינה א' לידו, שפשף הנאשם את איבר מינו החשוף בידו, עד אשר הגיע לסיפוק מיני.

ביום 6.6.2022 בשעה שאינה ידועה אך לפני השעה 20:00, הגיעו הקטינות לביתו של הנאשם כדי לבקרו. במהלך הביקור חשף הנאשם את איבר מינו בפני הקטינות וביקש מהן לגעת באיבר מינו. הקטינות עשו כן ונגעו באיבר מינו של הנאשם עד אשר הגיע לסיפוק מיני.

הנאשם במעשיו כמתואר בעובדות לעיל, ביצע בקטינות שהן בנות משפחה שטרם מלאו להן שש עשרה שנה, מעשים מגונים לשם גירוי, סיפוק או ביזוי מיניים שלא בהסכמתן החופשית.

תסקיר נפגעת עבירה בעניינה של המתלוננת

...

תסקיר נפגעות העבירה בעניינן של הקטינות

ביחס לקטינה א'

...

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 34705-07-22 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

ביחס לקטינה ב'

...

אשר להשלכות הפגיעה על המשפחה

...

תסקיר אודות הנאשם

הנאשם בן כ-47 ולו מספר ילדים. צוין הרקע לחייו של הנאשם, קשריו המשפחתיים בילדות וכן יחסו לקשר עם אמן של בנותיו שנפגעו על ידו. שירות המבחן התרשם כי לנאשם עמדות בעייתיות המצביעות על עיוותי חשיבה. כמו כן צוין כי הנאשם ממוקד בצרכיו המיניים והרגשיים כאשר הוא מתקשה לבחון את השלכות מעשיו על בנותיו, למרות שהוא מבין את משמעות הפגיעה נוכח מצבה הנפשי המורכב של אחת מבנותיו, אשר הוא אינו בקשר עמה שנים מאז פגיעתו בה בעבר. בנוסף בלטו קשייו לגלות אמפטיה לנפגעות העבירה. הנאשם הביע רצון להשתלב בטיפול ייעודי לעבריינות מין, אך להערכת שירות המבחן אמירות אלו נובעות מרצונו להשפיע על הליכי המשפט המתנהלים כיום ולא מתוך רצון לבחון את התנהגותו הפוגענית.

הנאשם מוכר לשירות המבחן מאבחון קודם שנערך בעניינו בשנת 2014 לאחר שנחשד בעבירות אלימות כלפי בת זוגתו ובפגיעה מינית בבתו (המתלוננת בתיק זה). בת זוגתו ואם ילדיו דיווחה בעבר על התמכרות קשה לאלכוהול שהובילה לאלימות כלפיה וכלפי ילדיהם. בעבר התקבל מידע מרשויות הרווחה כי המשפחה מוכרת על רקע קשיים כלכליים, תפקוד הורי לקוי, בעיות בזוגיות וקשיי תפקוד של הילדים במסגרות החינוך, כאשר המתלוננת הוצאה למסגרת חוץ ביתית. שירות המבחן ציין כי התרשם בעבר מקיומו של חוסר גבולות בתחום המיני במערכת המשפחתית וכן היפוך תפקידים וטשטוש גבולות בין ההורים לילדיהם.

התרשמות שירות המבחן הינה, כי הנאשם גדל במציאות מורכבת בתא משפחתי לא מתפקד חסר גבולות, בו נחשף מגיל צעיר לדפוסי התנהגות שוליים שכללו התמכרות לאלכוהול ואלימות מצד אביו, ועל כן הוצא למסגרת חוץ ביתית. במשך השנים הושרשו בו דפוסי התנהגות אלימים כדרך להשגת כוח ושליטה. עוד צוין כי לנאשם עמדה קורבנית סביב מערכת יחסיו הזוגית עם אם ילדיו, כאשר הוא נוטה להשליך את האחריות להימצאותו בקשר, הקונפליקטים שהתקיימו בקשר ומצבו באופן כללי על בת זוגתו; וכי הוא מתקשה לקחת אחריות על התנהלותו הבעייתית לאורך השנים ולבחון את בחירותיו.

אשר להערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום כגורמים אשר עשויים לסייע בשיקומו, נלקח בחשבון כי הנאשם מודה בעבירות ומצר על הפגיעה בבנותיו, וכן אמירותיו כי שולב בעבר בטיפול ונתרם ממנו, וגם כיום מביע רצון מילולי להשתלב בטיפול.

אשר לגורמי הסיכון צוינה התרשמות ממאפייני אישיות אלימים; אורח חייו הלא יציב המאופיין

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 34705-07-22 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

במעברי דירה תכופים, העדר יציבות תעסוקתית והעדר יציבות בקשר הזוגי; בעיית ההתמכרות לאלכוהול; ועברו הפלילי כלפי אם ילדיו כאשר גם כיום הוא מאשים אותה בכך. שירות המבחן התרשם כי לנאשם עיוותי חשיבה וקושי לבחון את התנהלותו בתחום המיני; וכי גם בתא המשפחתי הגרעיני קיימת דינמיקת יחסים בעייתית בין בני המשפחה המאופיינת בתלות רגשית, סימביוטיות וחוסר גבולות.

מכאן, הערכת שירות המבחן הינה כי קיימים גורמי סיכון רבים, כאשר ההתרשמות היא שהודאתו בעבירות ואותו רצון מילולי לטיפול אינו בעל משקל, וכי אמירותיו של הנאשם בדבר רצונו להשתלב בטיפול נובעות מרצון להשפיע על הליכי המשפט. נוכח כך קיים ספק אם הנאשם יוכל להיתרם מטיפול, זאת לאור כל המאפיינים שתוארו בתסקיר. על כן שירות המבחן המליץ על הטלת עונש מוחשי ומתן פיצוי כספי לנפגעות העבירה, וכן על הטלת מאסר מותנה כאלמנט עונשי הרתעתי צופה פני עתיד.

רישום פלילי של הנאשם

מרישומי הפלילי של הנאשם עולה כי הנאשם הורשע בשנת 2014 בתפ"ח ... אליו צורפו במסגרת הסדר טיעון גם ת"פ ... ות"פ ... בעבירות של איומים, תקיפה סתם – בן זוג, תקיפה סתם, הדחה בחקירה והיזק לרכוש במזיד, זאת בגין עבירות שביצע הנאשם כלפי אמן של הנפגעות בתיק זה, כלפי המתלוננת וכלפי אחים נוספים. בגין עבירות אלו נידון הנאשם בשנת 2014 לעונש מאסר בפועל של 3 שנים וכן הוטל עליו מאסר מותנה.

טיעוני המאשימה

בטיעוניה בכתב ציינה המאשימה כי בהתאם להלכה שנקבעה בע"פ 4910/13 **אחמד ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.2014) יש לקבוע מתחם ענישה אחד עבור האישום הראשון והשני, שכן מדובר במעשים אשר בוצעו כולם כלפי אותה מתלוננת, ולקבוע מתחם ענישה נפרד עבור האישום השלישי; זאת מאחר והמעשים אשר בוצעו באישום השלישי בוצעו בנייתוק רצף הזמנים וכלפי קורבנות אחרים. לצד קביעת מתחמים נפרדים, ביקשה להשית עונש כולל אחד.

המאשימה הדגישה, כי הנאשם פגע בערך החברתי המוגן הנוגע לצורך להגן על קטינים החשופים בביתם לפגיעה ללא יכולת להתגונן או להימלט מפניה, פגיעה שנעשתה כאשר הפוגע עושה שימוש בסמכותו כלפי הקטינים כדי לספק את מאווייו המיניים.

מידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה משמעותית וחמורה, שכן המדובר בגילוי עריות של אב כלפי בנותיו במשך שנים ארוכות, ומידת הפגיעה מועצמת גם בשל גילן הצעיר של הנפגעות וריבוי המעשים, וכן לאור האמור בתסקיר נפגעות העבירה.

ביחס לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה נטען, כי העבירות כלפי המתלוננת בוצעו לאחר תכנון, כאשר הנאשם בחר את המועדים וניצל את ההזדמנויות בהן היה מגיע לביתה ונכנס לחדרה עת ישנה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 34705-07-22 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

וביצע בה את עבירות המין. אף ביחס לקטינה א' הנאשם ניצל את ההזדמנויות בהן היה מגיע לבקר אותה ואת יתר ילדיו כאשר הקטינה נכנסה לחדרו, וכן ניצל את העובדה שהקטינות היו מגיעות לביתו.

באשר לחלקו היחסי של הנאשם הוטעם, כי העבירות בוצעו באופן בלעדי על ידי הנאשם והוא האחראי להן, כאשר היה ביכולתו לעצור בכל שלב אך הוא לא השכיל לעשות כן.

אשר לנזק שנגרם וצפוי להיגרם מביצוע העבירות צוין כי הנאשם פגע פגיעה חמורה בגופן ובנפשן של המתלוננת והקטינות, כי המעשים בהם הורשע בולטים בחומרתם, וכי ההשפעה הקשה וההרסנית שלהם על בנותיו באים לידי ביטוי הלכה למעשה, כעולה גם מתסקיר נפגעת העבירה בעניינה של המתלוננת בו הרושם הוא מתמונת נזק חמורה, וכך עולה גם מהתסקיר אודות הקטינות.

עוד צוין כי הנאשם ניצל לרעה את מעמדו, האמון שנתנו בו בנותיו נפגעות העבירה ויחסיו עמן, ולעמדת המאשימה זוהי נסיבה לחומרה.

ביחס למדיניות הענישה טענה המאשימה כי במקרים דומים מדיניות הענישה הינה מאסר בפועל לתקופות ממושכות. כמו כן נסקרה פסיקה אשר תובא בהמשך.

עוד צוין כי בסעיף 355 לחוק העונשין נקבע עונש מינימום אשר לא יפחת מרבע העונש המרבי, כאשר במקרה זה לא מתקיימות נסיבות המצדיקות סטיה מן העונש המזערי.

נוכח האמור מבקשת המאשימה לקבוע בגין האישום הראשון והשני מתחם ענישה שבין 20 עד 25 שנות מאסר בפועל לצד ענישה נלוות. וביחס לאישום השלישי המאשימה מבקשת לקבוע מתחם שבין 5 עד 8 שנות מאסר בפועל.

ביחס לגזירת העונש בתוך המתחם צוין, כי לנאשם הרשעה קודמת משנת 2014 בעבירות אלימות כאשר חלק מן העבירות הופנו כלפי המתלוננת ומדובר בתקופה מקבילה לאירועים בכתב האישום.

בחינת התסקיר מעלה כי שירות המבחן התרשם מקיומם של גורמי סיכון רבים להישנות התנהגות מינית פוגענית ואלימה, וכי אמירותיו של הנאשם ביחס לקבלת טיפול נאמרו על מנת להשפיע על ההליך הפלילי.

המאשימה טענה כי הפגיעה של העונש בנאשם והנזקים שנגרמו לו אינם רלוונטיים וכך גם נסיבות חייו של הנאשם המתוארות בתסקיר. אשר להודאת הנאשם צוין כי הודאתו הינה פורמלית מבלי שהוא עשה מאמצים כלשהם לתקן את הנזק שגרם או לפצות את הנפגעות, וההודאה ניתנה משיקולי תועלתנות.

שיקול נוסף הינו הרתעת היחיד והרתעת הרבים, כאשר בתי המשפט שנו כי יש להחמיר עם עבירות מסוג זה ולהרתיע את הנאשם. בנוסף נטען כי יש ליתן משקל ממשי לשיקול של מניעה והגנה על שלום הציבור.

לאור האמור, לעמדת המאשימה יש למקם את עונשו של הנאשם באמצעו של המתחם. ולכן

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 34705-07-22 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

המאשימה עותרת כי עונשו של הנאשם לא יפחת ממאסר של 24 שנים, ומאסר מותנה ארוך ומרתיע. כמו כן התבקש כי יוטל על הנאשם פיצוי משמעותי לטובת הנפגעות כדי לסייע להן בשיקום חייהן, וכי יש לדחות טענות בדבר הקלה בפיצוי מטעמים כלכליים על הסף.

ב"כ המאשימה הוסיפה בטיעוניה בעל פה במעמד הדיון, כי המתלוננת הבגירה אינה נמצאת היום בבית המשפט, אולם היא האדם שהכי זקוק לעזרה כאשר היא אינה מסוגלת לעמוד בפני בית המשפט ולהכיל את הסיפור, והיא למעשה חשה לבד בעולם והנזק שנגרם לה בשל הפגיעה מהיותה בת 3 הוא בלתי הפיך. עוד הדגישה כי הנאשם יצא ממאסר קודם והמשיך בביצוע העבירות ופגע בקטינות. המתחם המבוקש אמנם גבוה, אך הוא משקף נאמנה את הנזק שנגרם לקטינות ולבגירה וכן את הרצידיביזם של הנאשם, את השנים הרבות בהן המתלוננת נפגעה, את ריבוי הנפגעות ואת חומרת הנזק.

טיעוני ההגנה לעונש

ב"כ הנאשם טען כי מדובר בנאשם אשר הודה ביום בו אמורות היו להישמע ראיות, ותחת זאת הנאשם אמר בבית המשפט שאינו רוצה לנהל הוכחות והודה. עוד ציין כי אינו מזלזל בכתב האישום אשר הינו חמור אף לאחר שתוקן וכי גם הנאשם יודע זאת, הוא מודה ולוקח אחריות גם בפני שירות המבחן ואינו מנסה לברוח מהמציאות.

עוד טען הסנגור, כי ישנו הבדל מבחינת חומרת הענישה בין אינוס באמצעות החדרת איבר המין לבין אינוס על ידי החדרת אצבעות. בענייננו, מרבית העבירות הן אינוס בהחדרת אצבע וניסיונות לאינוס באמצעות החדרת איבר המין. אכן אין פסיקה שקובעת כי מדובר במעשה פחות חמור אך בפועל הענישה פחותה.

בדבריו הטעים, כי במסגרת הסדר הטיעון בו הודה הנאשם בשנת 2014, הוא הודה בחלק מן העבירות מושא האישום שבענייננו, וכי הגם שאין דרך להראות את אותה כפילות עליה הוא מדבר מבלי לנהל את התיק, הנאשם לא הסכים לנהלו. הסנגור הבהיר כי הוא אינו טוען לסיכון כפול, אך לדבריו במסגרת אותו הסדר טיעון והעונש שאליו הגיעו הצדדים, היו בתיק החקירה חלק מהאמרות כבר אז, כאשר חלק מהפרשיה של האישום הראשון כבר היה מונח בפני בית המשפט.

בעניין זה השיבה ב"כ המאשימה, כי הנאשם לא הואשם אז באותן העבירות, וכי הייתה תלונה של המתלוננת אך היא חזרה בה ולכן לא היו די ראיות אז, וכי ולא מדובר באותו היקף של עבירות, ולכן הנאשם אינו יכול לבקש כל הקלה בעונש מטעם זה, שכן הוא לא ריצה ולו יום מאסר אחד בגין עבירות אלו. אשר לתסקירי נפגעות העבירה ציין כי אין גיבוי של האמור בתסקירים במסמכים רפואיים או בחוות דעת פסיכולוגיות.

לבסוף חזר ב"כ הנאשם וציין, כי הנאשם מבין שביצע מעשים נוראיים, כאשר הוא הגיע לבית המשפט ורצה להודות בכל מחיר, לקח אחריות בלי שום הסדר לעניין העונש, העיקר שלא להעמיד את בנותיו

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 34705-07-22 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בפני בית המשפט בחקירה נגדית, ויש לכך ערך עצום ועל כן יש להתחשב בכך ולהפחית את עונשו.

דברו של הנאשם

הנאשם אמר בדיון "אני חושב שמה שהתביעה מבקשת זה יותר מדי חמור, הייתי מבקש לפחות להוריד את זה בחצי. אני עושה מחשבות כמה זמן אני מעריך, 12 שנה, מה אני יכול לטפל בזמן הזה ולעשות בזמן הזה ובינתיים הילדים יגדלו. זה נראה לי קשה אך אני יכול להעלות על הדעת. אפילו אשתי אמרה נניח 10 שנים, אך מה שהם ביקשו זה מוגזם. אני מבקש להתחשב. עשיתי עוונות וחטאים, פגעתי בבנות שלי. ההרס של הבית לא קשור למעשים שלי. מה שעשיתי, הודיתי. עשיתי דברים חמורים. היא סובלת וכואב לה..."

דיון והכרעה

עבירות מין בקטינים הן מהחמורות שבספר החוקים. קשה לתאר את הפגיעה בנפשו של ילד אשר מי מהוריו – אשר אמונים יותר מכל אחד אחר בעולם, על רווחתו, על הדאגה לשלומו ועל ביטחונו, אשר אמורים לשמש לו משענת ולייצר עבורו מקום בטוח ומוגן, הוא זה אשר פוגע בו בצורה אכזרית ונטולת רחמים.

חומרת המעשים מתעצמת כאשר הפגיעה המינית נעשית על ידי ההורה כלפי ילדו בגיל צעיר, גיל בו הילד טרם גיבש את זהותו המינית, וכאשר הפגיעה נפרסת על פני שנים רבות היא צובעת בצבעים קודרים וקשים את ילדותו של הילד כשאישיותו עדיין לא מגובשת והוא אמור להיות עטוף ומוגן על ידי הוריו. במצב כזה הפגיעות המיניות הופכות למציאות חיו הקשה והמחרידה של הקטין, כפי שקרה למתלוננת כאן, כשהיא נאלצת להתמודד באופן יומיומי עם השבר, אובדן ילדותה, ואובדן התמימות:

"נקודת המוצא לדיונו היא פסיקתו הענפה של בית משפט זה, אשר הדגישה את החומרה הרבה שנודעת לעבירות מין, במיוחד לכאלה המבוצעות בקטינים, וביתר שאת – בתוך המסגרת המשפחתית. אכן, עבירות המין "חודרות לגימי הנפש, גורמות לתחושה קשה של אובדן שליטה ופגיעה בכבוד ובאוטונומיה, הופכות על פיו את עולמו של הקורבן ועלולות לגרום למגוון רחב של תופעות נפשיות וגופניות, המצריכות תהליכי שיקום מורכבים. הדברים נכונים ביתר שאת במקרה שבו קורבן העבירה הוא קטין, שטרם השלים את התפתחותו הגופנית, הנפשית והשכלית. או אז הפגיעה עלולה להיות חמורה במיוחד ולהעמיד בסיכון את סיכוייו לגדול להיות אדם שלם ומאושר" (ע"פ 8153/19 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקה 45 לפסק דיני [פורסם בנבו] 20.10.2020)).

חומרת עבירות המין בקטינים והשלכותיהן הקשות, מקבלות משנה תוקף כשהעבירות מבוצעות במסגרת המשפחתית, לא כל שכן בביתו-מבצרו של הקורבן, תוך שהפוגע מנצל את האמון שרוכש לו הקטין ומערער מן היסוד את תחושת הביטחון הבסיסית ביותר שלו" [ע"פ 5815/22 פלוני נ' מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 34705-07-22 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

(31.05.2023), פסקה 17.

בטרם נפנה לקביעת מתחם העונש ההולם יש לקבוע האם העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד או מספר אירועים.

בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014) (פסקה 5 לחוות דעתה של השופטת ד' ברק-ארז) נקבע כי מסכת התרחשויות תסווג כ"אירוע אחד" באם היא מקיימת את מבחן "הקשר ההדוק", כלומר אם הן בוצעו בסמיכות זמנים והן חלק מתוכנית עבריינית אחת. בענייננו, כתב האישום פורס שלושה אישומים כאשר האישום הראשון והשני מתייחסים לפגיעה במתלוננת ואילו האישום השלישי מתייחס לפגיעה בקטינות. מאחר ומדובר במספר קורבנות כאשר מבחינת הזמנים קיים פער בין התקופה בה בוצעו מעשיו של הנאשם כלפי המתלוננת לבין התקופה בה ביצע הנאשם את המעשים כלפי הקטינות אחיותיה, ואף מדובר בקורבנות שונים, מצאנו שיש לראות באישום הראשון והשני כאירוע אחד שכן העבירות בוצעו כלפי אותה מתלוננת באופן מתמשך על פני תקופה, ולקבוע מתחם נפרד בגין האישום השלישי אשר הוא בבחינת אירוע נפרד [ראו גם: ע"פ 1074/14 מנשייר משייב נ' מדינת ישראל (8.2.2015)].

קביעת מתחם העונש ההולם

העיקרון המנחה בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין הינו "עקרון ההלימה", ובהתאם לו על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בו, נסיבות ביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנהוגה.

הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות בשלושת האישומים

בענייננו, הנאשם פגע בבנותיו כאשר הגיע לבקרן בביתן או כאשר הקטינות הגיעו אל ביתו, מקום אשר אמור להיות מקום מבטחים מוגן ומגונן עבורן, מה שמעצים את חומרת הפגיעה. הנאשם פגע במתלוננת תוך ניצול העובדה שהיא ישנה בחדרה, במצב בו היא לא יכולה להגן על עצמה. במעשיו פגע הנאשם בערכים המוגנים של כבוד האדם, זכותן של הנפגעות לפרטיות, לאוטונומיה על גופן ולהתפתחות וילדות תקינה. הנאשם במעשיו פגע בזכותן של בנותיו הנפגעות לגדול בסביבה בטוחה ומוגנת ובערך של תחושת המוגנות בתוך המשפחה, כאשר העבירות בוצעו בביתן; וביתר שאת כשהן ילדות צעירות בגילן, כאשר המעשים באישום הראשון החלו כשהמתלוננת הייתה רק בת 3 שנים ואילו הקטינות היו כבנות 8-9 שנים. במקרה זה הפגיעה של הנאשם במעשיו בערכים המוגנים הינה קשה וחמורה נוכח חומרת המעשים, העובדה שפגע בשלוש בנותיו, ופרק הזמן הממושך שפגע בבנותיו:

"בשורת פסקי דין עמד בית משפט זה על חומרתן המיוחדת של עבירות מין בכלל, ובקטינים בפרט, ועל הצורך בהטלת ענישה משמעותית על מבצעהן. "על החומרה שיש בעבירות מין, לא כל שכן כאשר הן מבוצעות בקרבן קטין או קטינה, דומה כי אין צורך להכביר מילים. חילול כבוד האדם של הקרבן, ניצול התמימות האמון, חוסר האונים ואי היכולת להתנגד באופן משמעותי שמאפיינים פעמים

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 34705-07-22 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

רבות קרבנות עבירה קטינים, ניצול החשש והפחד אצל רבים מהם מחשיפת המעשים, הצלקות הנפשיות העמוקות הנחרתות בנפשם, הפגיעה בתפקודם השוטף במסגרות החיים השונות, הזוגיות, החברתיות, האישיות ואחרות – כל אלה הם אך מקצת הטעמים לחומרתן היתרה של עבירות המין המבוצעות בקטינים. הגנה על שלומם של קטינים, על שלמות גופם ונפשם הינה אינטרס חברתי מוגן על ידי דיני העונשין... על העונש לשקף את הסלידה מן המעשים, את הוקעתם, ולשלוח מסר מרתיע לעברייני שעניינו נידון ולציבור העבריינים בכוח" (ע"פ 6690/07 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (10.3.2008), פסקה 6 שם). " [ע"פ 2632/13 פלוני נ' מדינת ישראל (09.12.2014)].

נסיבות ביצוע העבירות

האישומים הראשון והשני

מבחינת נסיבות ביצוע העבירה, ניתן לראות את התכנון במעשיו של הנאשם אשר נהג להיכנס לחדרה של המתלוננת בשעה שהיא ישנה, כאשר היא חשופה ולא מוגנת ובשעה שיתר בני הבית ישנים. הנאשם הוא המבצע הבלעדי של העבירות.

עוד יצוין כי הנאשם ניצל את מעמדו כאביה, ואף ניצל את תמימותה של המתלוננת אשר בשל גילה הצעיר למעשה אף לא הבינה באותה עת עד תום את פשר מעשיו.

מבחינת הנזק אשר נגרם למתלוננת הרי המדובר בנזק קשה במיוחד בכל תחומי החיים, כפי שפורט בתסקיר נפגעת העבירה.

...

האישום השלישי

אף באישום זה מעשיו של הנאשם נעשו מתוך תכנון כאשר הוא ניצל את ההזדמנויות שבהן הקטינות הגיעו לבקרו או כאשר שהה לבד עם הקטינה א' בחדר כאשר הנאשם היה המבצע הבלעדי של העבירות. אף ביחס לקטינות הנאשם ניצל את מעמדו כאביהן ואת העובדה שאהבו אותו ובטחו בו.

מבחינת הנזק, תסקיר נפגעות העבירה ...

יש לזכור, כי בגין העבירות בהן הורשע הנאשם קבע המחוקק בסעיף 355 לחוק עונש מזערי – רבע מהעונש המרבי הקבוע לעבירה. העבירה החמורה ביותר בה הורשע הנאשם הינה עבירת אינוס, עבירה לפי סעיף 351(א) בנסיבות סעיף 345(ב)(1) ובנסיבות סעיף 345(א)(1) לחוק, כאשר העונש המרבי בגין עבירה זו עומד על 20 שנים, ורבע מעונש זה הינו – 5 שנים, וזאת בגין עבירת אינוס אחת.

בתיקון 113 לחוק העונשין לא נקבע היחס שבין העונש המזערי לקביעת המתחם. עם זאת צוין, כי הוא בעל השפעה על מתחם העונש ההולם: "מתחם העונש ההולם והעונש המזערי – קשורים הם בקשר

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 34705-07-22 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

אמ"ץ; "עונש המינימום הוא בבחינת אינדיקציה לחומרה שמיוחסת לעבירה ולמידת הפגיעה בערכים המוגנים מחמת ביצועה, ומשכך, ראוי שתהיה לו השפעה גם על מתחם העונש ההולם" (ע"פ 8045/13 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 31 (4.11.2014)). " [ע"פ 8500/22 אליהו אביטבול נ' מדינת ישראל (10.07.2023)].

עוד נקבע כי ככלל הרף התחתון של מתחם הענישה לא יפחת מהעונש המזערי:

"בכל הנוגע להחלטה לסטות מהעונש המזערי בעת קביעת מתחם העונש ההולם, בע"פ 1288/17 מדינת ישראל נ' אבשלום שנהר, [פורסם בנבו] פסקה 23 (3.10.2017), נפסק: "בית משפט זה נדרש, במספר הזדמנויות, לשאלת היחס בין העונש המזערי לבין מתחם הענישה. בע"פ 4876/15 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (3.12.2015), סוכמה ההלכה, לאחר סקירה נרחבת של פסיקה קודמת, ולפיה אין לקבוע, ככלל, רף ענישה תחתון הנמוך מהעונש המזערי, וזאת גם כאשר קיימת הצדקה לסטות ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום. בצד זאת, יתכנו 'טעמים מיוחדים' המצדיקים קביעת רף תחתון נמוך יותר, ובמקרה מעין זה על בית המשפט לפרט את אותם טעמים מיוחדים" [ע"פ 8687/20 פלוני נ' מדינת ישראל (29.08.2021)].

מדיניות הענישה הנהוגה

אשר למדיניות הענישה הנהוגה בעבירות מסוג זה בנסיבות בהן בוצעו, ידוע כי מדיניות הענישה בעבירות מין הינה מחמירה ומשקפת את סלידת החברה מביצוע עבירות חמורות מסוג זה:

"עבירות המין, ובראשן החמורות שבהן – העבירות של אינוס ושל מעשה סדום – הן בין העבירות המכוערות והחמורות המנויות בחוק העונשין. הן פוצעות את הקורבנות בגוף ונפש, ועל כן הולם אותן עונש מאסר ממושך ... לפיכך, בית משפט זה קבע לאורך השנים מדיניות ענישה מחמירה ביותר בעבירות מסוג זה..." [ע"פ 2963/13 מדינת ישראל נ' פלוני (10.02.2014)].

לצד זאת ידוע כי קשת הענישה בעבירות מין הינה רחבה, זאת בהתאם לנסיבות ביצוע העבירות, אופן ביצוען ומידת האלימות הגלומה בהן.

האישומים הראשון והשני

בגין אישומים הראשון והשני המאשימה מצאה להפנות לפסיקה כדלהלן:

ע"פ 6602/13 פלוני נ' מדינת ישראל (11.5.2015) – המערער הורשע בביצוע עבירות מין בבתו החורגת במשך 6 שנים מאז היותה בת 6 ונידון ל-28 שנות מאסר בפועל ופיצוי בסך של 50,000 ₪. המערער נעדר עבר פלילי, הודה במעשיו ובבית המשפט הביע חרטה. המערער גידל את הקטינה כבת ויצר קרבה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 34705-07-22 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

פיזית עמה לשם סיפוק מיני. בתחילה חיבק את הקטינה ונצמד אליה ובהמשך בתדירות של פעם בשבוע ביצע בה מעשים מגונים וביניהם החדרת לשונו לאיבר מינה כשהיא מתחת לגיל 14. הנאשם החדיר את איבר מינו לישובנה ולפיה, ביצע בה מעשים מגונים, ובהזדמנות אחת ניסה להחדיר את אצבעותיו לאיבר מינה. במספר הזדמנויות החדיר את איבר מינו לאיבר מינה. בית המשפט העליון הפחית את עונשו ל-24 שנים. המאשימה ציינה כי בעניינה הנאשם החל לפגוע במתלוננת בגיל 3 עד להיותה בת 11, במהלך תקופה זו ביצע מעשי סדום, אינוס ומעשים מגונים.

ע"פ 7951/12 פלוני נ' מדינת ישראל (7.4.2014) – המערער נידון במסגרת הסדר טיעון ל-32 שנות מאסר בפועל וחויב בתשלום פיצויים לבתו בסך של 258,000 ₪. המערער הורשע במספר רב של עבירות מין בבתו במשך 7 שנים כשהיא קטינה מתחת לגיל 14. תואר כי המערער ביצע בבתו הקטינה מעשה סדום כמעט מידי יום בהחדירו את איבר מינו לפיה עד שהגיע לפורקן מיני, היה נוגע בחזה ונהג להיכנס למקלחת כאשר היא מתרחצת ולהביט בה עירומה, ובמקרים מסוימים סטר בפניה באומרו שזה מגרה אותו ואף הדיח אותה להשתמש בסמים. בית המשפט העליון קיבל את הערעור על חומרת העונש והעמיד את עונשו על 26 שנות מאסר. המדובר בעבירות חמורות יותר מעניינה שבוצעו בתדירות גבוהה יותר והתפרשו על פני תקופה ממושכת יותר, הגם שכאן מדובר בפגיעה בשלוש בנות.

ע"פ 8507/18 פלוני נ' מדינת ישראל (9.9.2020) – המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בשורה ארוכה של עבירות מין חמורות ועבירות אלימות שביצע בבתו הקטינה במשך 8 שנים. המערער ביצע מעשי סדום כמעט מידי יום בהחדרת איבר מינו לפיה ולפי הטבעת של המתלוננת. בשלב מאוחר יותר בעל את המתלוננת והחדיר את איבר מינו לאיבר מינה במספר רב של מועדים. בית המשפט המחוזי השית עליו עונש מאסר של 24 שנים ופיצוי בסך 100,000 ₪ וערעור נדחה. המדובר שם במעשים שכוללים החדרת איבר המין לפי הטבעת ולפיה של בתו, כאשר בעניינה מדובר בהחדרת אצבעות לאיבר המין וכן בחלק מהמקרים התחיל להחדיר את איבר מינו לפיה. לצד זאת, בעניינה הנאשם החל במעשיו כלפי המתלוננת כשהייתה בגיל צעיר מאוד (בת שלוש), וישנן שתי נפגעות נוספות, הגם שכאן הנאשם הודה במסגרת הסדר הטיעון.

תפ"ח 40550-06-18 מדינת ישראל נ' פלוני (16.1.23) – הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות מין שביצע בבתו - אינוס ומעשה סדום, מעשים מגונים ושתי עבירות של הדחה בעדות ובשתי עבירות של שיבוש מהלכי משפט. הנאשם בתדירות יומיומית קרא לבתו לחדר השינה, הוריד את תחתוניו והורה למתלוננת לגעת באיבר מינו עד שהגיע לסיפוק מיני. במשך כ-6 שנים החדיר את איבר מינו לפיה של המתלוננת עד שהגיע לסיפוק מיני. בנוסף החדיר את איבר מינו לאיבר מינה ולפי הטבעת שלה. בית המשפט קבע מתחם ענישה שבין 22-28 שנות מאסר ונגזרו עליו 26 שנות מאסר (הוגש ערעור לבית המשפט העליון אך הוא טרם נדון).

מדובר במעשים שבמובנים מסוימים חמורים יותר מעניינה כאשר הנאשם שם הורשע לאחר ניהול הוכחות ובפנינו הנאשם הודה; הגם שכאן מדובר בפגיעה בשלוש מתלוננות – שלוש בנותיו.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 34705-07-22 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

ע"פ 7880/19 פלוני נ' מדינת ישראל (02.08.2022) – המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בשל כך שביצע בבתו מאות עבירות מין במשך עשור והושת עליו עונש של 25 שנות מאסר בפועל וערעורו נדחה. המדובר בכמאה עבירות אינוס ומספר עבירות של מעשה סדום מתחת לגיל 21 בבתו וכן מעשים מגונים שבוצעו בבתו מתחת לגיל 14 וחלק מתחת לגיל 16. בעניין זה מדובר בעבירות רבות וחמורות יותר, הגם שבעניינו מדובר בעבירות שהחלו כשבנותיו בגיל צעיר יותר, ובמספר נפגעות עבירה.

ע"פ 781/19 פלוני נ' מדינת ישראל (13.01.2021) – המערער הורשע לאחר שמיעת הוכחות בכך שבתקופה של למעלה משנתיים ביצע בבתו בת ה-15 עד להגעתה לגיל 18 עבירות של אינוס על ידי החדרת אצבעות לאיבר מינה, מעשי סדום על ידי החדרת איבר מינו לפיה עד להגיעו לסיפוק מיני בתוך פיה וניסיונות להחדרת איבר מינו לפי הטבעת שלה, והושתו עליו 17.5 שנות מאסר בפועל ופיצוי למתלוננת בסך 200,000 ₪, וערעורו לבית המשפט העליון נדחה. המאשימה טענה כי בעניינו מדובר בפגיעה חמורה יותר שנמשכה תקופה ארוכה יותר ומגיל צעיר יותר במספר רב של הזדמנויות כאשר הנאשם ניצל את העובדה שהיה מגיע לבקר את ילדיו בבית אמן, כאשר יש לזכור עוד כי כאן מדובר בפגיעה בשתי בנות נוספות.

ע"פ 701/06 פלוני נ' מדינת ישראל (04.07.2007) – המערער הורשע לאחר שמיעת הוכחות בעבירות מין שונות שביצע בבתו מגיל 15 ועד גיל 18. המערער החדיר את איבר מינו לאיבר מינה של המתלוננת ואת איבר מינו לפי הטבעת שלה תוך שימוש בכוח ואיומים. בנוסף במשך מספר שנים דרש ממנה לעסות את איבר מינו, להיכנס לחדר האמבטיה כשהיא מתקלחת ולאונן בשעה שהוא צופה בה, להחדיר את אצבעותיו לאיבר מינה בזמן שישנה כשהוא מחזיק באיבר מינו ומאונן וכן נהג לגעת בחזה ולאונן והכריח אותה לגלח את ישבנו. בית המשפט המחוזי הטיל על המערער 24 שנות מאסר ופיצוי בסך 70,000 למתלוננת, ובית המשפט העליון דחה את הערעור. בהקשר לפסק דין זה טענה המאשימה כי אין ספק שמדובר במקרים חמורים בעלי אופי אליים במיוחד שאינו בא לידי ביטוי בתיק זה, אך מבחינת חומרת עבירות המין ותדירותן יש דמיון מסוים, כאשר בעניינו המקרים נמשכו כ-8-9 שנים בסך הכל.

בקשר לאישומים אלו מצאנו להפנות לפסקי דין נוספים:

ע"פ 6038/21 פלוני נ' מדינת ישראל (05.01.2023) המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות אינוס מרובות, מעשי סדום, מעשים מגונים ותקיפת קטין. המערער היה מנצל את יציאתה של אמה של המתלוננת ואז מתפשט, מכריח את בתו לגעת באיבר מינו והחדיר את איבר מינו לאיבר מינה. המערער היה מבצע מעשים אלו בתדירות של 3 פעמים בשבוע ולעיתים תוך שימוש באלימות ומכות. כמו כן, ביצע המערער במתלוננת שני מעשי סדום, בכך שהחדיר את איבר מינו לפי הטבעת שלה ותקף אותה בכך שהכה אותה והטיח את ראשה בקיר, ואיים עליה כי בפעם הבאה יפגע בה באופן קשה יותר. כל אלה, בוצעו במתלוננת טרם מלאו לה 16 שנים (למשך שנה ו-9 חודשים), וחלקם – אף בטרם מלאו לה 14 שנים. בית משפט זה קבע מתחם שבין 16-21 שנות מאסר בפועל ולבסוף השית בית המשפט על המערער עונש של 18 שנות מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו; 18 חודשי מאסר על תנאי למשך

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 34705-07-22 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

3 שנים, שמא יעבור עבירת מין מסוג העבירות בהן הורשע או עבירות מין שהן פשע; ופיצוי למתלוננת בסך של 150,000 ש"ח. הערעור לבית המשפט העליון נדחה. מקרה זה הינו חמור יותר בפן האלים שבו אולם בעניינינו המדובר במתלוננת צעירה יותר כאשר המעשים נמשכו על פני תקופה ארוכה בהרבה, והנזק העולה מתסקיר נפגעת העבירה חמור ורב היקף יותר.

ע"פ 5815/22 פלוני נ' מדינת ישראל (31.05.2023) – המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות מין רבות. המערער היה נשוי לבת דודתה של אם המתלוננת ובתקופה הרלוונטית התגורר עם המתלוננת ואמה באותה דירה. במשך 9-10 שנים החל מהיות המתלוננת בכיתה ב' ביצע בה המערער מאות עבירות מין, מעשים מגונים בכך שאונן בנוכחותה, גרם לה לשפשף את איבר מינו עד הגיעו לפורקן ונגע בישבנה. כמו כן ביצע בה מאות מעשי סדום בכך שביקש ממנה להחדיר את איבר מינו לפיה ובמקרה אחד החדיר את איבר מינו לאיבר מינה. בתמורה למעשיו קנה לה מתנות והחל מגיל 15 שילם לה על כל מעשה. בית המשפט המחוזי קבע מתחם שבין 12 ל- 18 שנות מאסר בפועל ולבסוף העמיד את העונש על 16 שנות מאסר בפועל ופיצוי בסך של 60 אלף ש"ח. בית המשפט העליון החמיר את עונשו ל-18 שנות מאסר ואת הפיצוי העמיד על 200 אלף ש"ח תוך שצוין שאין בכך למצות את הדין. המדובר במעשים דומים בחומרתם אולם בעניינינו המתלוננת הייתה צעירה יותר כאשר בית המשפט העליון ציין כי הוא אינו ממצה את הדין עם המערער.

האישום השלישי

המאשימה הפנתה לפסיקה המעידה לטעמה על מתחם הענישה ההולם במקרה זה:

תפ"ח 49217-12-20 מדינת ישראל נ' פלוני (22.9.2022) – הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בריבוי עבירות של מעשים מגונים שביצע במתלוננת בתו במשך כ-3 שנים, החל מהיותה בת 11. הנאשם נגע בחלק החיצוני של איבר מינה וביצע בה אף מעשה אוננות. בית המשפט קבע מתחם בין 8-13 שנות מאסר וגזר על הנאשם 10 שנים ופיצוי בסך של 80,000 ₪. בהקשר זה יצוין כי בעניינינו המדובר בשתי קטינות בגיל צעיר יותר, והנאשם הודה במעשים.

ע"פ 6475/08 פלוני נ' מדינת ישראל (28.7.2010) – המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בריבוי מעשים מגונים בבתו הקטינה כבת 8-9 במשך שנתיים. המערער נהג להתחכך בישבנה, או בין רגליה עד שבא לסיפוקו כאשר הוא והמתלוננת לבושים. במקרה אחד בעת שהמתלוננת ישנה נגע המערער בחזה מתחת לבגדים ובאיבר מינה בתוך תחתוניה. בית המשפט המחוזי השית עליו עונש של 8 שנות מאסר ובית המשפט העליון דחה את הערעור. יוער כי בעניינינו מדובר בשתי קטינות שנפגעו וכן בנגיעות מתחת לבגדים וכשאיבר מינו של הנאשם חשוף.

ע"פ 3934/12 פלוני נ' מדינת ישראל (18.2.13) – המערער הורשע במסגרת הסדר טיעון בריבוי עבירות של מעשה מגונה כלפי בתו. המערער חיבק ונישק את בתו בעודו עירום, נגע באיבר מינה והביא אותה לנגוע באיבר מינו, והמעשים בוצעו במשך 4 שנים (לעיתים בהפרש של מס' חודשים). בית המשפט המחוזי גזר עליו עונש של 8 שנות מאסר בפועל, מאסרים מותנים ופיצוי בסך של 75,000 ₪, וערעורו

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 34705-07-22 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

על חומרת העונש נדחה.

ע"פ 1053/17 **פלוני נ' מדינת ישראל** (7.3.18) – המערער ביצע מעשים מגונים בשתי בנותיו החורגות בנות 9 ו-10 במספר מקרים שנפרסו על פני מספר חודשים, כאשר המערער נכנס לחדרן של הבנות בעודן ישנות וביצע בהן מעשים מגונים ובכללם ליטוף הבטן ואיבר מינן, ובישבנן מעל הבגדים. ביחס לאחת המתלוננת, לאחר שקרא לה שתעסה את גבו והיא נרדמה, ליטף את ביטנה ואיבר מינה ובחלק מהמקרים אף ליקק את איבר מינה או שפשף את איבר מינו באמצעות ידה. בית המשפט המחוזי גזר על המערער 5.5 שנות מאסר בין היתר בשל חלופי הזמן, ופיצוי של 90,000 ש"ח לכל אחת מהמתלוננות, וערעורו על חומרת העונש נדחה. המאשימה טענה כי כאן מדובר בשתי מתלוננות ובפגיעה חוזרת.

בבחינת הפסיקה באישום זה ראינו לנכון להפנות למספר פסקי דין נוספים בנסיבות דומות:

בע"פ 4846/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (18.6.2014) – אישר בית המשפט העליון עונש מאסר בפועל של חמש שנים למערער שהורשע לאחר ניהול הוכחות. מדובר על מקרה בו אב חורג ביצע מעשים מגונים בבנות החורגות, הוא היה נכנס לחדרה בשעה ששכבה במיטה היה מקריא לה סיפורים ותוך כדי מדגדג אותה ואז גולש ונוגע בחזה. המערער היה מניח את ידה של המתלוננת על איבר מינו ומבקש ממנה לשפשף, נגע באיבריה האינטימיים מתחת לבגדים אך ללא החדרת אצבעות. מעשיו של המערער חזרו על עצמם בתדירות רבה של מספר פעמים בשבוע. אומנם נראה כי מדובר בתדירות רבה יותר מענייננו אולם במקרה שלנו מדובר על מעשים מגונים בשתי קטינות, ומעשים שחלקם חמורים יותר ומעשה אחד אף בוצע כלפי שתי הקטינות יחד ובכך חומרה יתרה.

בע"פ 8317/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (29.9.2016) – על המערער הושתו 6 שנות מאסר לאחר שהודה במסגרת הסדר טיעון בביצוע מעשים מגונים בבנות הבכורה ובעבירה של הדחה בחקירה, וערעורו נדחה. באותו עניין המערער, אביה של המתלוננת, ביצע בה מעשים מגונים בכוח – נגע בחזה מתחת לחולצתה; מצץ את פטמותיה; הפשיל בכוח את חצאיתה ותחתונה והחדיר את אצבעותיו לשפתי איבר מינה; חיכך את איבר מינו בישבנה, ואף ביקש מן המתלוננת לגעת באיבר מינו. מקרה זה חמור במקצת מענייננו בשל אופי המעשים, אולם במקרה שלנו מדובר במעשים מגונים שבוצעו בשתי קטינות שהיו צעירות יותר בזמן הפגיעה.

נוכח האמור, לאחר ששקלנו את נסיבות המקרה שבפנינו, בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם, בנסיבות ביצוע העבירות, במידת אשמו של הנאשם ובמדיניות הענישה הנהוגה, מצאנו כי מתחם הענישה ההולם בגין האישומים הראשון והשני עומד על מנעד שבין 18-21 שנות מאסר בפועל, ומתחם הענישה בגין האישום השלישי עומד על מנעד שבין 3-6 שנות מאסר בפועל.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך המתחם

בגזירת עונשו של הנאשם בתוך המתחם יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. במסגרת השיקולים לקולא שקלנו את העובדה שהנאשם הודה במעשיו ובכך מנע את הצורך בהעדת

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 34705-07-22 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

המתלוננת והקטינות, עניין שהוא בוודאי בעל משקל. לצד זאת, באשר לנטילת האחריות על מעשיו, הרי מתסקיר שירות המבחן ומדבריו בפנינו עולה, כי הודאת הנאשם לא לוותה במקרה זה בלקיחת אחריות ממשית על מעשיו, וכי הבעת החרטה היא בעיקר פורמלית, והדברים מפורטים בצורה ברורה עלי תסקיר שירות המבחן. דוגמא נוספת לכך מצויה בדברים שאמר לנו הנאשם, שעיקרם היה לצאת חוצץ כנגד העונש לו טענה המאשימה, ללא גילוי אמפטיה ממשית, כאשר הוא מציין כי ההרס של המשפחה אינו באשמתו.

לחומרא יש לשקול את העובדה שלנאשם עבר פלילי בגין עבירות אלימות כלפי בת זוגתו ואף כלפי המתלוננת, כאשר הנאשם הורשע בביצוע עבירות אלימות כלפיה, בגין ריצה מאסר בפועל למשך 3 שנים. יוצא אפוא כי הנאשם כבר פגע בבני משפחתו ואף במתלוננת, ולאור כל אותה מורכבות משפחתית הגיעו הצדדים במסגרת אותו תיק להסדר טיעון, כאשר האם ביקשה שהנאשם יעבור הליך טיפולי בכלא, והנאשם ציין כי הוא מתחרט ויעשה את התיקון שלו בכלא, ותחת זאת הנאשם יצא מהכלא וביצע את העבירות בבנות נוספות – הקטינות, כפי שהודה והורשע באישום השלישי.

מבחינת הרתעת היחיד בהתאם לסעיף 140 לחוק העונשין, שקלנו את העובדה, כי מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם עולה כי לנאשם גורמי סיכון רבים להישנות מעשים פוגעניים ועברייניים, וכי האמור אף נתמך בכך שהנאשם לא הורתע מעונש מאסר קודם וכי ניכרים דפוסי אלימות ודפוסים פוגעניים מושרשים ביותר, כאשר הבעת רצונו להשתלב בטיפול נובעת להתרשמות שירות המבחן משיקולים הקשורים להליך המשפטי ואינה אותנטית.

נוכח האמור, עונשו של הנאשם צריך להיות ברף האמצעי של מתחמי הענישה.

עם זאת אנו סבורים, כי כפי שביקשה גם התביעה ובהתאם לאמור בסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, הגם שקבענו מתחמים נפרדים, כי יש לגזור עונש כולל אחד על הנאשם.

אשר על כן, לאחר ששקלנו את טיעוני הצדדים, את מכלול נסיבות העניין ואת השיקולים לקולא ולחומרא, אנו גוזרים על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל למשך 20 שנה מיום מעצרו.
- ב. מאסר מותנה של 18 חודשים והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר לא יעבור כל עבירת מין שהיא פשע.
- ג. מאסר מותנה של 9 חודשים והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר לא יעבור של עבירת מין שהיא עוון.
- ד. אשר לפיצוי כספי אנו סבורים כי בשל מעשיו של הנאשם ונוכח הפגיעה המשמעותית במתלוננת והנזק שנגרם לה כעולה מתסקיר נפגעת העבירה, וזאת כאשר מצבו הכלכלי של הנאשם אינו מהווה שיקול לאומדן הפיצוי, ואף לא הובאה ראייה במקרה זה למצב כלכלי קשה, אנו קובעים כי הנאשם יפצה את המתלוננת באישום הראשון והשני בסך של 200,000

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 34705-07-22 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

נח, ואת הקטינות באישום השלישי בסך של 40,000 ₪ כל אחת.

באשר לקטינות תודיע ב"כ המאשימה בתוך שבוע ימים בדבר פרטים ביחס לפיצוי ואז תינתן החלטה משלימה.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ב כסלו תשפ"ד, 05 דצמבר 2023, במעמד הצדדים.

רחל תורן, שופטת

אהרון משניות, שופט

יעל רז לוי, שופטת
סגנית הנשיאה, אב"ד

ניתן היום, כ"ב כסלו תשפ"ד, 05 דצמבר 2023, בהעדר הצדדים.

שופטת, סגנית הנשיאה